

P356 24707

KRISTAUS KARALIA

LATVAS

No. 4. Metai XVII

Sausio-Jan. 23, 1937

Latvian
Catholic
Church
of Riga
Diocese
No. 4
1937

I Užgavėnių Sekmadienis (Septuagesima)

LEKCIJA

or. 9, 24—27., ir 10, 1—5.

TAI: ar jūs nežinote, kad tie, kurie bėga lenktynėse, visi, tiesa, bėga; bet tik vienas tegauna laimikį? Taip bėgkite, kad jūs gautumėte. Kiekvienas, kurs eina imty-nėmis, nuo viso susilaiko. Jie juk tai daro, kad gautų pragaištantį vainiką, mes gi ne-pragaištantį. Taigi, aš taip bėgu, ne kaip į nežinias; taip kaujuos, nekaip orą plak-damas. Aš baudžiu savo kūną ir stengiuos pavergti, kad kartais, kitiems apsakojęs, pats nesidaryčiau peiktinas. Aš nenoriu, kad jūs, broliai, nežinotumėte, jog mūsų tėvai visi bu-vo po debesimi, visi perėjo jūrą, visi buvo pakrikštyti į Mozį debesyje ir jūroje, visi valgė tą patį dvasinį valgį, ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą, (gėrė gi iš sekančios paskui juos dvasinės uolos, o uola buvo Kristus). Bet daug jų nepatiko Dievui.

EVANGELIJA

Mato 20, 1—16.

ANUO METU Jėzus pasakė savo mokyti-niams šitą prilyginimą: Daugaus kara-lystė panaši į žmogų šeimininką, kurs anksti rytą išėjo samdytis darbininkų į savo vynuogyną. Susiderėjęs su darbininkais po denarą dienai, jis nusiuntė juos į savo vy-

nuogyną. Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus stovinčius be darbo prekyvie-tėje, ir jiems tarė: Eikite ir jūs į mano vy-nuogyną ir kas bus teisinga, aš jums duosiu. Jie nuėjo. Jis vėl išėjo apie šeštą ir devin-tą valandą ir taip pat padarė. Ir apie vie-nuoliktą valandą jis dar išėjo ir rado kitus stovinčius ir jiems tarė: Ko čia stovite vi-są dieną dykinėdami? Jie jam sako: Kad niekas mūsų nepasamdė. Jis jiems tarė: Eikite ir jūs į mano vynuogyną. Atėjus gi vakarui, vynuogyno savininkas tarė savo už-vezdui: Pašauk darbininkus ir atiduok jiems užmokesnį, pradėdamas nuo paskutiniųjų iki pirmųjų. Prisiartinę tad tie, kurie buvo a-tėję apie vienuoliktą valandą, gavo kiekvie-nas po denarą. Atėję paskui pirmieji tarėsi daugiau gausią, bet ir jie gavo kiekvienas po denarą. Imdami gi jie murmėjo prieš šeimininką ir sakė: Šitie paskutinieji vieną valandą tedirbo, ir tu padarei juos lygius mums, kurie nešėme dienos ir kaitros naštą. Bet jis atsakydamas vienam jų, tarė: Prie-teliau, aš tau nedarau skriaudos; argi ne už denarą susiderėjai su manim? Imk, kas ta-vo, ir eik sau; aš gi noriu ir šitam pasku-tiniajam duoti, kiek ir tau. Arba ar man nevalia daryti, ko noriu? ar tavo akis dėl to netikusi, kad aš geras? Taip paskutinieji bus pirmi ir pirmieji paskutiniai, nes daug pašauktų, maža gi išrinktų.

Katalikų Spauda

Kun. A. T. (Samata)

Vien numestas laikraštis

TEN ANT STALŲ riegsojo katalikų spaudos numestas ir suglamžytas lai- kraštis. Kaip jis ten pateko į tą menką sodybą, kuri buvo žinoma tik iš vardo, būtent, Newton Grove, North Carolina valstybėje, yra vien Dieviškosios Apvaizdos

paslaptis. Tačiau, tas numestas katalikiš- kas laikraštis, gal jau buvęs vartotas siun- tinio vnyiojimui, turėjo tapti tylus misijo- nierius. Ir jis papuolė į rankas Jono Monko, kurs buvo nuoširdus ir teisingas gydytojas tame miestelyje. To laikraščio skiltysė tilpo pamokslas, skelbtas Šv. Patricijaus katedro- je, New Yorke. Gydytojas Monkas atsida-

vusiai įsiskaitė į tą pamokslą. Iš jo gavo kilnių minčių ir persiėmė neišdildomais įspūdziais. Jis buvo kitatikis, ir nors jo protas sutiko su pamokslo katalikišku dėstymu ir matė tiesą, bet, kad geresniai persitikrinti ir gauti platesnių informacijų, jis parašė laišką, adresuodamas šitaip:

“To any Catholic Priest or Bishop in Wilmington, North Carolina.”

Taip antraštuotą laišką gavo tada buvęs dar jaunas vyskupas Gibbons, kurs vėliau tapo Baltimorės garsusis ir garbingas kardinolas. Ir jis siuntė ypatingą įgaliotinį atlankyti gydytoją Monką ir su juimi kalbėtis tikėjimo dalykuose, kad prašalinus visas abejones ir patvirtinus tikėjimą. Pasekos buvo tos, kad ne vien gydytojas tapo katalikas, bet ir kiti vietiniai pasekė jo kilnų pavyzdį. Pagaliau, Newton Grove miestelyje, kur pradžioje nebuvo nė vieno kataliko, dabar virš tūkstančio išpažįsta katalikų tikėjimą.

Šiandien, jei ten atlankysi katalikų kapines, kur trys šimtai konvertitų miega ir ilsisi puošnios bažnytelės pauksnyje, pamatysi tarp paminklų ir ši kuklų atmintinę parašą:

“John Monk, M. D., the Benjamin of the flock, and under God, the FOUNDER of this Catholic mission.”

Jo ir kitų konvertitų atvertimo priemonė buvo vien numestas katalikiškas laikraštis.

Štai, kur glūdi Katalikų Veikimo kilnus reiškinys skaityti ir platinti gerą ir dorą katalikišką spaudą.

Paimtas gatvėje

“Tėveli,” tarė pasižymėjęs indusas vienam misijonieriui Pietų Indijoje, “mano dėdukas vieną kartą rado katalikišką leidinį gatvėje. Jį paėmė, skaitė ir mąstė, ir pasikui įsitikino, kad katalikų tikėjimas yra tikras. Pirma nekaip mirė, jis buvo pakrikštytas ir tapo atsidaavęs ir ištikimas katalikas. Jo žmona, o mano močiutė, taip pat buvo pakrikštyta ir buvo uolų katalikė. Mano tetušis irgi troško tapti krikščioniu, bet nelaiminga cholera pirm laiko pabaigė jį. Nuo to laiko ir aš patį mokinau katalikų tikėjimo ir tikiu, kad yra tikras ir vienintelis tikėjimas mano sielos išganymui. O dabar, aš meldžiu brangaus tėvelio, kad pa-

krikštytum mane, kuomet jaučiuos dar sveikas.”

Pamokinanti išvada

Matote, koki išganingą apaštalavimą atliko katalikų spaudos tik vienas gatvėje numestas leidinys, kurį vėjas atpūtė į pagono kelią. Dėl to, patys nuosekliai skaitykite katalikiškus laikraščius ar leidinius, ir mokinkitės. Perskaitykite, duokite kitiems pasiskaityti. Ir pasistengkite katalikų spaudos ne tik dabartiniu vajaus metu, bet ir visada skatinti kitus, kad užsirašytų ir skaitytų katalikišką dienraštį, savaitreštį ar mėnraštį. Ir nepamirškite, ką dabartinis Popiežius Pijus XI sako: “Katalikiškos Spaudos įtekingumas ir galybė yra taip didinga, kad ir mažas pasidarbavimas teisingosios spaudos naudai visada esti didelės svarbos, nes gimdo išganingas pasekas. Kas bus nuveikta bei pasidaruota ypatingai dėl katalikiškos spaudos, aš būsiu tos nuomonės, kad tai visa asmeniškai daroma man pačiam. Katalikiškoji spauda mano širdžiai yra labai artima, ir aš tikiuos iš jos sulaukti labai daug gero.” O kunigas prof. A. Maliauskis, kalbėdamas K. V. C. konferencijoje, štai ką pasakė: “Į katalikiškos spaudos platinimą turime žiūrėti, kaip į švenčiausią savo pareigą, tiesiog apaštalavimą, nes tikrai, kas platina ir palaiko katalikų spaudą, atlieka apaštalavimo darbą, kadangi padeda plėsti visuomenėje Kristaus mokymus, Jo dvasią ir dorovę.”

Kankinio Širdis

1927 metais Meksikoje bedieviškos valdžios buvo nuteisti mirti du broliai Salvadorai, kurių vienas buvo vienuolikos, o antras dešimties vaikų tėvai. Kareiviai ilgai juos visai slapstosi jų dvasios tėvai (kunigai). Bet ištikimieji Bažnyčios sūnūs kantriai kentėjo ir nė žodeliu neprasitarė apie klausiamus dalykus. Pagaliau juos nuvedė į aikštę ir įsakė rengtis mirti. Vienas kankinys paprašė žvakės. Ją užsidegęs, jis numuogino savo krūtinę ir, apšvietęs ją rankoje laikoma žvake, tarė: “Štai širdis, kuri yra pasiryžusi mirti už mylimąjį Dievą!” Po dviejų valandų abu broliai buvo nužudyti.

SEKTINI PAVYZDŽIAI IŠ TIKRŲ ATSTITIKIMŲ

Per 40 Metų Užkietėjusios Nusidėjėlės Atsivertimas

VIENAME Jojo pažadėjime Šv. Margaritai Marijai Alecoque, Jėzus štai ką žada kiekvienam, kuris su ypatingu pamaldumu garbins Jojo Švenčiausią Širdį: “Nusidėjėliai ras mano Širdyje šaltinį ir beribį gailingumą.”

Einant tuo pažadėjimu štai kaip vienas tulas žmogus, gyvenęs Berwyn, Ill., aprašo savo motinos atsivertimą:

“Mano motina nėjo šv. Sakramentų 40 metų; ir aš už jos atsivertimą melžiaus daug metų. Praeitą vasarą ji sunkiai susirgo. Prie jos drabužių prisėgiau Švė. Jėzus Širdies ženklelį maldaudamas Dieviškosios pagalbos, ir prižadėjau Švė. Jėzus Širdžiai viešai paskelbti, jei suteiks mano motinai sugrįžimo malonę į Katalikų Bažnyčią. Per penkias dienas ji kentėjo baisias kančias; kartas nuo karto klajodavo. Visą dalyką išdėsciau klebonui ir prašiau ją aplankyti. Mano motinai netrukus klajojimas praėjo, ji pažino kunigą. Ji sutiko ją pasiklaudyti, ir truputį vėliau priėjo išpažinties; staigiai jos skausmai praėjo ir ji nustojo dejojus. Kitą rytą ji priėmė Šv. Komuniją ir Paskutinį Patepinimą, ir už keturių dienų mirė.”

Jo Tylus Nusiskundimas

GARSUS ispanų diplomatas, Donasó Cor-tez, vaizduoja Kristų, taip kalbantį mūsų laikų žmonijai:—

“Tai aš esu, kuris, prieš pasirodydamas karaliams, apreiškiau Save piemenims ir, kuris prieš pašaukdamas turtinguosius, sukviečiau prie savęs iš pakelių neturtėlius. Tai aš, kuris gyvendamas žemėje, sugrąžinau sergančiam sveikatą, neregiiui regėjimą, raupsuotajam jaunatvės grožį ir paralyžiuotajam kūdikystės dienų judrumą; mirusiam aš grąžinau gyvenimo viliojantį gašumą. Ir aš esu tas, kuris, stovėdamas tarp turtingų ir vargšų, dieviškai švelniu balsu susi-

kviečiau aplink save neturtėlius, nemokytus ir paprastus žvejus. Ir jiems aš visiškai pasišvenčiau. Aš ploviau jų kojas. Aš valgydinau juos savo kūnu ir girdžiau savo dievišku krauju: ligi tol aš juos numylėjau. Aš visagalis visatos Viešpats, o tačiau išsižadėjau visko, kad tapčiau vienu iš jūsų. Ir taip pat vienam iš jūsų, o ne kokiam pasaulio kunigaikščiui, aš pavadžiau savo šventos Bažnyčios valdžią. Prieš suteikdamas jam tą aukščiausią galybę, aš neklausiau jo, ką jis turi arba ką jis moka, bet... ar jis mane myli? Aš neklausinėju nei ar jis yra mokytas, ar yra įstatymo žinovas, bet — ar jis myli mane daugiau, kaip kiti? Mergelė buvo mano motina, tvartas mano namai, o edžios mano lopšys. Mano jaunystė praėjo paklusnume ir darbuose. Aš gyvenu vargų verpetuose, aš valgiau suaukotą duoną ir neturėjau aš atgaivinančios poilsio dienos. Blogieji nustelbė mane, o jų panieka ir įžeidimai peršaukė mano balsą. Net mano pranašai vadino mane “kančių vyrų”. Sostui aš pasirinkau kryžių, ir svetimam kape mane palaidojo. Atiduodamas Tėvui savo dvasią, aš dar kartą kreipiausi į jus ir kviečiau jus ateiti pas mane, ir nuo to laiko jau niekuomet aš nepalioviau jūsų kvietęs. Tik pažiūrėk į mano plačią ištiestas rankas ant kryžiaus, laukiančias tavęs.”

Vertė P. M., M. I. C.

I Jį Pažvelgė Kristus

PRANCŪZŲ Mokslo Akademijos narys Coppee savo knygoje “La bonne souf-françé,” kuri per vienerius metus sulaukė 70 laidų, rašo:

“Išauklėjo mane krikščioniškai. Per keletą metų po pirmos Komunijos stropiai pildžiau religijos pareigas. Vėliau buvo kitaip; bet tas atsitiko dėl to, kad jaunystės aistrų buvau parblokštas į nuodėmių purvą. Gėda neleido man keltis. Niekas nuo Bažnyčios ir religijos žmonių taip neatstunčia, kaip tie įsakymai, kurie Dievo vardu varžo žmogaus geidulius. Taip atsitiko su manim, ne kitaip

atsitinka ir su kitais; tegu tikrai būna nuširdūs ir turi tiek drąsos pasakyti atvirai, ką jaučia savo širdy.

Puoles ėmiau ieškoti moksle religijai priešingumų, nes norėjau pasiteisinti bent prieš savo sąžinę... Įžengęs į klaidingą kelią bridau vis giliau ir giliau: skaičiau blogus raštus, klausiau bedieviškų kalbų, prisiziūrėdavau nodoriems pavyzdžiams, o visa tai dariau įsitikinti, kad žmogaus idealas yra tenkinti geidulius ir pataikauti puikybei. Tada prie visa ko atšalau, pasidariau abejingas.

Pagaliau aplankė mane kentėjimas... Tada geraširdis Viešpats pažvelgė į mane... į mane, kuris laimės dienomis piktam panaudojau Jo dovanas... Ir vėl aš tikiu ir vėl meldžiuos... Patarė man skaityti Evangeliją... Skausmų prikaltas prie lovos, skaičiau ją sąvaitėmis, mėnesiais. Kiekvienas šv. Rašto žodis ėmė akyse atgyti, kol pagaliau, atgijau ir aš. Taip. Kiekvienam šv. Rašto žody mačiau tiesą, kuri švietė, kurios šviesa vis labiau skverbėsi mano širdin. O jūs, išdidūs savo mokslu, skaitydami šiuos žodžius, nusistebėsite. Stebėkitės, sveiki! Ar man tai kenkia? Ne! ne jūsų klausiu, ne jūsų prašysiu paaiškinti Kristaus žodžius, kuris nusižeminęs skelbė pasauliui savo mokslą... o paskui įgaliojo skelbti ne jus, bet praščiokėlius, kuriuos savo apaštalais padarė. Jie išnešiojo Jo mokslą po pasaulį.

Ir tas mokslas po tiek amžių gyvuoja, nugali, o visur, kur tik ima viešpatauti, žmogus barbarijoje nusikrato, tobulėja, kyla.

Tą mokslą pažinau ir aš, o pažinau sunkių kentėjimų laike... ir jis mane apdovanojo, išmokydamas... kantriai kentėti... ir mylėti.”

Vertė P. M., M. I. C.

“Būkite Drąsūs!”

PER žiauriuosius katalikų persekiojimus Meksikoje 1927 m. rugpiučio 7 d. Calles'o generolas Sanchez'as su 30 kareivių apsupė Leono darbininkų susirinkimą, kuriam vadovavo jaunas darbininkas Florentinas Alvarez'as ir kuriame nebuvo nieko apie politiką kalbama. — “Ar tu esi vadas grupės žmonių, kurių šūkis yra: “Viva Christo Rey — Tegyvuoja Kristus Karalius?” — “Taip, aš

esu toksai!” drąsiai atsakė jaunasis Kristaus apaštalas. Kareiviai tuoju Alvarez'ą suėmė ir kartu su dviem jo draugais nusiavedė į kareivines. Visi kiti susirinkimo dalyviai (apie 30 žmonių) buvo nuvaryti į miesto kalėjimą. Ištroškę krikščionių kraujo norėjo tuoju sušaudyti Alvarez'ą, bet niekur nesurado miesto galvos, kurs turėjo pasirašyti mirties sprendimą (dekretą). Po trijų dienų kalinimo ir tyčiojimos, rugp. 10 d. antrą valandą naktį buvo pažadintas Alvarez'as. Gerai numanydamas, ką tai reiškia, jaunasis kankinys tarė draugams: “Mano valanda išmušė. Melskitės už mane ir už mano tėvynę. Žiūrėkite, aš visas drebu. Būkite drąsūs ir pasiruošę aukoti savo gyvybę už Kristų...” Netrukus nakties tamsoje pasigirdo šūviai, ir, paskutinį kartą sušukęs: “Tegyvuoja Kristus Karalius!” Alvarez'as krito žiauriųjų bedievių auka. (“K. P.”)

Mano Mintys

(Iš dienoraščio)

Įžengiau į Tavo žemę, Viešpatie, ir klaidžioju, šūkaju užkimusiu balsu nepažinęs pats savęs, netgi savo vardo nežinodamas.

Gražus Tavo pasaulis ir nepaprasta tvarka jame viešpatauja.

Paukšteliu apdovanojai puikiausiomis giesmėmis, gėles aprėdei nuostabiais rūbais ir suteikei joms gaivinantį kvapą.

Lengvas vėjelis glosto juodą žemę, o saulės spinduliai duoda jos gyviamis jėgų.

Įvairiomis dovanomis pripildei, Viešpatie, Tu mūsų rankas, o mes vis dėl to nesame Tau dėkingi.

Tavo visas pasaulis. Mes nieko neturime, tik didelę naštą piktadarybių nešiojame savyje.

Leidai mums naudotis, Viešpatie, plačiausiais laukais, leidai kvėpuoti tyruoju oru, bet mūsų nuodėminga širdis skaudžiai liūdi. Ji nerami ir nepatenkinta.

Apsiverčiau kartą pamatęs, kad mano gyvenimas toks tuščias ir nykus ir nutariau eiti naujuoju keliu.

Palaimink mane, Viešpatie, ir būk mano vyriausias Valdovas.

Tik Tavyje aš atsilsėsiu ir surasiu pats save...
Vingaudas.

Paslaptingoji Rykštė

J. Mačernis

(Tėsinys)

*Skandūs atsitikimai su pasikėsintojais
prieš bažnytinę valdžią*

ČEKOSLOVAKIJOS bažnytkaimy Habakladran klebonas Isfried savo pamokslu pakartotinai ragino parapijiečius taisyti ir labiau paisyti Dievo ir jo įsakymų. Po pamokslu vyrai keliese susibūrę tyčiojosi iš kunigo sakydami, kad jis reiktų gerai apkulti. Vakare susirinkę smuklėje jie tarėsi, kaip čia "pamokyti" kunigą. Smuklės savininkas jiems tarė: "Vyrai, bus nepadoru, kad jūs miestely sumušite kunigą. Geriau tą padarykite štai kaip: aš apsimesiu ligoniu, atsigulsiu į lovą ir iškviesiu kleboną. Kada kunigas ateis čia į kambarį, tada jūs galėsite pasielgti su juo kaip tinkami."

Šis nedoras pasiūlymas buvo su džiaugsmu priimtas. Šeimnininkas atsigula į lovą, šaukiamas kunigas ateina su Švenčiausiuoju. Jis prieina prie lovos, pažiūri į smuklininką, bet tuoj pat apsigrėžęs jis į susirinkusius sako: "Kam jūs mane šaukėt, juk ligonis jau miręs." Ir koks buvo nustebimas, kada susirinkusieji įsitikino, kad iš tikrųjų taip. Šio staigaus Dievo teismo, kaip perkūno trenkti sujaudinti visi greit išbėgiojo.

Prieš kurį laiką Brazilijoje Minas Geraes valstybėje atsitiko panašus dalykas. Minas Geraes klebonas pabarė vieno stambaus dvarininko dukterį, kam ji į bažnyčią atėjo nepadoriai apsidariusi. Mergaitė pasiskundė tėvui. Supykęs tėvas kitą sekinadienį pasiuntė dukterį į bažnyčią dar nepadoriau aprenęs. Klebonas nepraleido ir šį kartą neubaręs. Šėldamas dėl to tėvas pasišaukė vieną tarną ir liepė jam pakviesti kleboną prie ligonio, o kitus du bernus pasiuntė jis pasislėpti krūmuose prie kelio, kad jie sumuštų kleboną, kada šis grįš iš dvaro. Atvažiuojančio kunigo išėjo pasitikti dvarininko žmona ir duktė. Jos rodė dirbtiną gailęstį ir susirūpinimą dėl šeimynos galvos tariamo staigaus susirgimo. Klebonas įėjo į kambarį, prisiartinio prie lovos, bet tuojau pašaukė abi moteriškes išmėtinėdamas joms,

ka pirmėlai pakvietė kunigą: dvarininkas iš tikro buvo miręs. Galima įsivaizduoti išgastį motinos ir dukters, kurias palietė Dievo bausmė. Ir jos prisipažino prie savo nusikaltimo.

*Nelaimingi atsitikimai su Bažnyčios
atstovų niekintojais*

Vienas atsitarnavęs karys savo įdomioje knygoje "Patyrimai iš vieno atsivertėlio gyvenimo" aprašo iš savo gyvenimo štai koki atsitikimą: "Mano kapitonas buvo nuoširdus, ir dėl savo būdo mylimas karininkas. Jis buvo krikštytas katalikas, nevedęs ir tarnavo nuo mažų dienų. Deja, jis buvo smarkus Bažnyčios priešas ir kažkodėl labai nekontė kunigų. Jis girdavosi, kad nuo senų laikų nebeina šv. Sakramentų. Vieną kartą kariuomenės būrys ėjo į šaudymo pratybas. Pro šalį ėjo vietos vikaras. Pamatęs kunigą mūsų kapitonas labai susierzino. Jis plūdo, kam protestantų mieste katalikų kunigams leidžiama vaikščioti kunigiškuose rūbuose. Įstatymai ir policija turėtų tokius dalykus sudrausti. Susitikimas su kunigu jam sugadinęs visą dieną.

Viršila, geras katalikas, prašė kapitoną, kad jis bent prie kareivių nekalbėtų taip apie dvasininkus. Dėl šitų viršilos žodžių kapitonas dar labiau susierzino ir tarp kitko pasakė, kad pirmam sutiktam kunigui jis kardu norėtų pradurti pilvą. Tai sakydamas didesniai įspūdžiui jis parodė ir dūrimo vietą. Girdėdamas tai vienas kariškis neiškentė neatsiliepes: "Ponas kapitone, gali ateiti laikas, kad Tamsta džiaugsies, jeigu galėsi dar sulaukti kunigo patarnavimo!" -- "To neatsitiks!" atsakė kapitonas: "Nuo to aš noriu būti apsaugotas."

Būrys marširavo didžiąja aleja. Vos 150 žingsnių mes nuėjome nuo tos vietos, kur kapitonas pasakė baisiuosius žodžius, kaip jis pajuto baisų dūrimą viduriuose. Didelis skausmas privertė jį pasišalinti nuo būrio. Pasišalindamas jis įsakė savo pavaduotojui po šaudymo duoti jam raportą. Bet

to jau negalėjome įvykdyti. Kapitonas bėgo į namus, tarsi kokių nematomų esybių genamas. Dar iš tolo jis šaukė savo tarnui: "Jonai, skubėk kiek tik gali ir atvesk man katalikų kunigą. Tegul jis pasiima viską, kas reikalinga prie ligonio. Tik skubėk, kiek gali!" — Tarnas norėjo tai įvykdyti, bet tuo pat momentu kapitonas, baisiai sušukdamas, krito negyvas."

1870 m. Vokietijoje pradėta smarkiai persekioti katalikų Bažnyčia. Apie tai rašė viso pasaulio laikraščiai, ir visur kalbėta apie tą persekiojimą. Kartą apie tai kalbėjosi ir McCormick fabriko Chicagoje darbininkai. Vienas iš jų tarė: "Aš dabar norėčiau būti Vokietijoje, kad galėčiau visiems kunigams nupiauti galvas." Greit po to tas darbininkas priėjo prie šachtos, kuria buvo keliamas į viršų geležis, įkišo tenai galvą kažko pažiūrėti. Bet nelauktai buvo paleista žemyn šachtos dėžė ir vienu akimirksniu nukirto jam galvą. Darbininkai negalėjo atsišbėti, kaip greit įvyko jam tai, ko jis linkėjo kitiems.

Nelaimingi atsitikimai su burnotojais Kristaus kryžiumi ir kitoms šventenybėms

Vieną dieną automobiliu atvažiuoja į Limpijos bažnyčią viena ponų šeimyna. Ponams nuėjęs bažnyčion, šoferis visaip iškoneveikė Limpijos stebuklus, girdi, jis visai netikis. Iš bažnyčios sugrižę šeimininkai vos priverstė jį nueiti bažnyčion. Įėjęs jis išdidžiai atsisosto prieš altorių ir su pašaipą žiūrėjo į Prikryžiuotąjį. Tik staiga išgąstingai surinka: "Pasigailėk manęs!" ir mirtinai išbalęs krinta žemėn. Kristaus vienas žvilgsnis parbloškė jį taip, kad ir atsikelti negalėjo. Teko jį nunešti į automobilį, o šoferiauti turėjo pats savininkas.

Vienas šoferis stovėdamas prieš Limpijos (Ispanijoje) stebuklingą kryžių tyčiojosi iš Išganytojo ir sakė savo draugams: "Kristus atveria burną, nes jis nori pyrągo valgyti." Čia jis paima pyrągo gabalėlį ir ruošiasi mesti į Prikryžiuotąjį, kuris čia atveria burną, čia vėl uždaro. Bet tuo pat akimirksniu jo ranka sustingsta tarsi suakmenėja, o patsai mirtinai suseraga ir po dviejų dienų miršta. Klebonas, kurs nelaimingajam suteikė paskutinius Sakramentus, liūdija šio fakto tikrumą.

"M. L." rašo, jog Bačiūnų dvare Šiaulių apskr. elektros stoties mašinistas Jonas T-lys 1935 m. pelenų dieną, kai visi katalikai pasninkauja, užsigeidė per pietus valgyti jautienos. Godžiai berydamas, paspringo, ėmė dusti. Jo draugas pakvietė žmones gelbėti. Nieko nepadėjo. Pasninką laužęs J. T. kiek pasikamavo ir mirė. Gydytojas padaręs skrodimą, širdį rado tvarkoj, bet iš gerklės išėmė didelį jautienos gabalą. Jam išmušė amžinybės valanda draudžiamoj dienoj pasninką belaužant. (Bus daugiau.)

ŠAUKIAMAS TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ DRAUGIJOS SUSIRINKIMAS

Trečiądienį, sausio 20 d., įvyksta Tėvų Marijonų Rėmėjų Chicagos apskr. susirinkimas Aušros Vartų parap. mokyklos salėj (West Side) lygiai 7:30 val. vakare. Susirinkimas bus metinis, tat prašoma visų Chicagos ir Ciceros kolonijų skyrių skaitlingai dalyvauti, nes turime svarbių reikalų aptarti. Vienas svarbiausių, — tai pašventinimas Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčios su auditorija. Šiame susirinkime žadėjo dalyvauti didž. gerb. kun. J. J. Jakaitis, Tėvų Marijonų Provincijolas ir naujai paskirtas rėmėjams dvasios vadas ir visų Marijonų reikalų vedėjas gerb. kun. V. Čižauskas. Kun. Vincetas Čižauskas jaunas, energingas ir pasiryžęs visa siela dirbti bendrai su rėmėjais. Tat sveikiname naująjį dvasios vadą, džiaugiamės ir tikiuosi, kad ateinančiame susirinkime rėmėjai su džiaugsmu sutiks ir pasveikins jį.

Šia proga norim atitaisyti klaidą, kuri pasitaikė skelbiant protokolą, tai yra, šv. Antano draugija (iš Dievo Apvaizdos parap.) įteikė 4 dol. auką, kuri nebuvo paskelbta. Labai atsiprašome šv. Antano draugijos ir jos atstovo J. Grišiaus, per kurį auka buvo įteikta. *Apskr. rašt.*

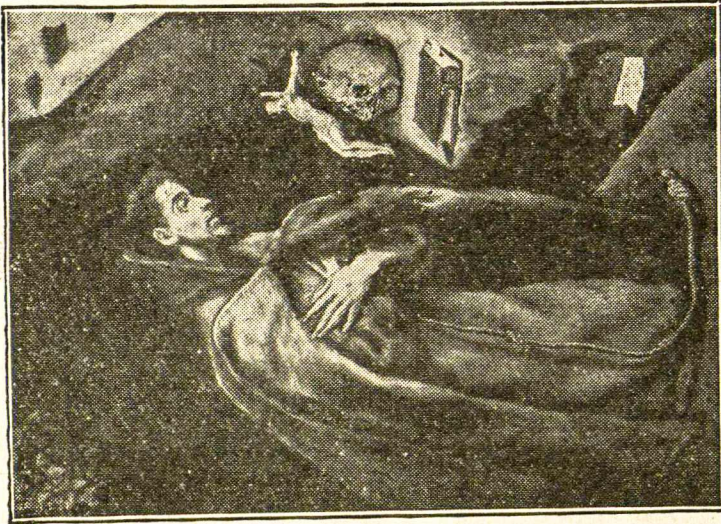
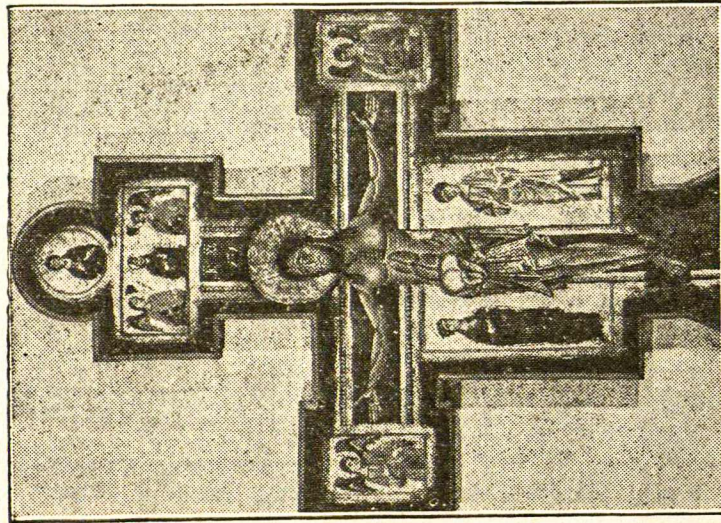
Marijonų Rėmėjų Draugijos Amžina Narė A. † A.

LIUDVIKA GEDMINAITĖ

Mirė So. Boston, Mass. sausio 5 d., 1937.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvi savaites šv. Mišias vasario 7 ir 14 dd. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dalį už jos sielą.

MENO BRANGENYBĖS IŠSTATYTI PARODAI

Chicago Art Institute išstatyta parodai reti ir brangūs meno kuriniai: B. Berlinghierio „Nukryžiuotasis“ ir El Greso „Šv. Pranciškus ir kaukuolė“. A- bu kuriniai vertinami \$125,000.

KLAUSK -- BUS IŠAIŠKINTA

*Jei kūdikio negalima išnešti iš namų ke-
lioms savaitėms po gimimo, ar galima jį
pakrikštyti namie? O. B.*

Kūdikis negali būt pakrikštytas namie, ne-
bent jis būtų mirties pavojuje. Jei jis ir
būtų namie pakrikštytas tokiams pavojui at-
sitikus, kada sustiprės, jis turi būt atneštas
į bažnyčią, kur bus pakrikštytas bažnytinė-
mis apeigomis.

*Kur man reikia kreiptis prisirašyti prie
Maldos Apaštalavimo Švč. Jėzaus Sirdyje
Draugijos? J. K.*

Tamsta gali kreiptis prie savo parapijoj
esančios Maldos Apaštalavimo Draugijos
Promotoriaus, arba Direktoriaus. Jei Tam-
stos parapijoj nėra vietinio Centro, gali
kreiptis į "Kristaus Karaliaus Laivo" re-
dakciją — 2334 So. Oakley Ave., Chicago,
Ill., pareiškiant norą tapti nariu, ir priža-
dant (nors ne po mirtinąja nuodėme) atkal-
bėti Rytmetinį Aukojimo aktą kasdien.

*Dėl ko vyskupai nešioja žiedą? Ką jis
reiškia? Dėl ko žmonės žiedą bučioja? G.*

Žiedas yra vienybės ir ištikimybės simbo-
lis. Žiedas įteikiamas vyskui jo konsekra-
cijos iškilmėse, ir jo nešiojamas kaipo žen-
klas ištikimybės Bažnyčiai. Tikintieji žiedą
bučioja įsigyti atlaidų, kurie rišasi su kiek-
vienu pabučiavimu, ir tuomi reiškia pagar-
bą vyskupui.

*Kada žmogus dėl ligos per ilgą laiką ne-
gali išklausyti šv. Mišnių, ar galima pakviesti
kunigą ligoniui atnešti šv. Komuniją į na-
mus? R. A.*

Taip, visuomet galima šiuo atveju kviesti
kunigą. Yra net gerų katalikų, kurie neži-
no, kad kunigai yra visuomet prisirengę re-
gulariai lankyti ir atnešti švenčiausį ligo-
nims, seniesiems ir silpniesiems, kurie nepa-
jėgia atlankyti bažnyčios. Nekuriose parapi-
jose tokiems ligonims kunigai neša šv. Ko-
muniją kas savaitę.

*Ar maldą "Sveika Karaliene" sudėjo šv.
Tomas canterburietis ar šv. Tomas akvi-
nietis? T. E.*

Kiek mes žinom, ją sudėjo nė vienas iš
aukščiau minėtų šventųjų. Ji priskaitoma
tulam Hermann Contractus, kuris gyveno
vienuoliktam šimtmety.

Ar visi Popiežiai buvo italai? P. D.

Ne. Popiežių buvo iš kitų tautų — k. t.,
Žydų, Graikų, Prancūzų, Ispanų, Vokiečių,
Holandų ir Anglų.

*Jei du katalikai apsiveda mirtinosios nuo-
dėmės stovy, ar jie priima Moferystės Sa-
kramentą ir jo malones? S. T.*

Jie Sakramentą priima vertai, bet ne vai-
singai; tai yra, jų susituokimas yra geras,
bet sakramentalės malonės, kurias jie būtų
apturėję, jei būtų buvę pašvenčiamoje ma-
lonėje, suspenduotos. Apart to, priimdami
Sakramentą nevertai jie papildo kitą švent-
vagystę. Suspenduota sakramentalė malo-
nė, vienok, bus sugražinta kiekvienam jųjų,
kada jis arba ji per gerą Išpažintį sugra-
žins sau pašvenčiamąją malonę.

*Popiežiui mirus, kaip yra renkamas jo į-
pėdinis? Ar turi būt kardinolas? I. V.*

Popiežiui mirus, jo įpėdinis yra renkamas
kardinolų kolegijos balsavimu. Dutrečdaliai
balsų reikalaujama išrinkimui.

Griežtai kalbant, kiekvienas protaujantis
vyriškos lyties asmuo gali būt išrinktas po-
piežium; tačiau jau virš penki šimtai metų,
kai balsų dauguma išrenka kardinolą.

*Kalbant rožančių už mirusius, ar galima
po, kiekviena paslaptim vieton "Garbė Tėvui,
ir Sūnui ir šv. Dvasiai ir t. t.", kalbėti "Am-
žiną atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji
šviesa tegul jiems šviečia"? Ar tas panai-
kintų atlaidus? N. M.*

Taip galima daryti kalbant rožančių, ir
atlaidai nė kiek nesumažės.

Marijonų Seminarijos Klierikų Rašinėliai

DEŠIMTĄ a. a. ARK. JURGIO MATULEVIČIAUS, M. I. C. MIRTIES SUKAKTĮ MININT

A. Miciūnas, M.I.C.

“Rikiuokitės ir pasišvęskite.”
(Ark. J. Matulevičius.)

ŽMONĖSE jau nuo neatmenamų laikų yra įsigalėjęs paprotys, tikriau sakant sutapo net ir ypatybė, rodyti pagarbą tiems asmenims, kuriems pavyko ar pavyksta gyveniman įnešti naudingų, sveikų naujenybių. Šis pagarbos lauras dažnai suteikiamas vėlai, jau gyvenimo rudenyje, nes jo susilaukiama paprastai tik tada, kada žmogaus nuveikimai bei pasisekimai plačiai nuskamba ir išilgai kaip ir skersai visų užgiriami.

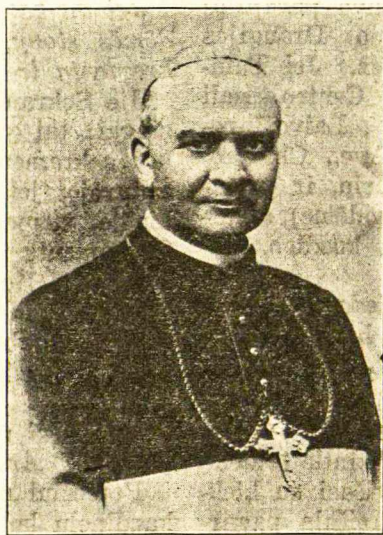
Vieni šių naujenybių įnešėjai dar gyvi būdami gauna pasidžiaugti savo nuveiktų darbų vaisiais, dar gyvi užsitarnauja žmonių pagarbos. Tačiau, tai jau retenybė, nes, kaip jau aukščiau minėta, didelės, nenykstančios garbės žmonėms teikiamos tik po ilgo laiko, kada to žmogaus darbai plačiai žinomi ir skelbiami. Paprastai, žmonės pasirūpina savo didvyrius vainikuoti jau šioms mirus. O juk tai rodos paprasta gyvenimo paseka. Juk kiekvienas žmogus ant šios žemės turi savo reikalų. Šiais reikalais bei rūpesčiais užimtas, žmogus dažniausia mažai temato ką veikia šis ar anas žmogus. Kiekvienam rodos, kad ir jam pridera daryti tai ką kitas daro. Tačiau, kada miršta koks žymesnis asmuo, tik tada atjaučiame kokia didelė jėga jis buvęs bendrame gyvenime, ko-

kius didelius ir sunkius darbus, kitų žmonių nepastebiamas, nuveikė. Štai dabar kuomet reikia žmogui pačiam ano sunkius darbus dirbti, geriau jis ir įvertina aną žmogų, dabar mirusį, kuris gyvas būdamas, nežiūrint didelių sunkenybių bei kliūčių, taip sėkmingai darbavosi.

A. a. Ark. Jurgis Matulevičius lietuvių gyveniman įnešė nemaža naujenybių: jo nuveikimų būta nemaža. Nežiūrint to, kad mums daugelis jo darbų žinomi, negalime vienu ruožtu sužinoti visą ką Arkivyskupas Matulevičius yra nuveikęs, nes jis daug darbų dirbo ir slapta. Todėl daugelis jo nuveikimų rasit mums kol kas nežinomi; juos visus sužinoti ims laiko. Arkivyskupas Matulevičius nuveikė didelius darbus kaip vyskupas, kunigas, patrijotas, visuomenininkas, vienuodijos vadas ir panašiai. Šie nuveikimai, bent didesnė jų dalis, daugeliui mums jau žinomi, o juos kiekvieną atskirai daliesti imtų daug laiko ir vietos. Šiam straipsny-

nyj bus mėginta apibudinti žymesnius a. a. Ark. Jurgio nuveikimus, kurie dar ir šiandien daro didelės įtakos mūsų tikybiniam bei tautiniam gyvenime.

A. a. Ark. Jurgio nuveikimai stebina mus ne tik tuo, kad jie dideli ir nepaprasti, bet ir tuomi, kad jam teko juos dirbti daugiau-

ARKIVYSKUPAS
JURGIS MATULEVIČIUS, M. I. C.
(1871—1927)

Apaštališkasis Vizitatorius Lietuvai, Marijonų Kongregacijos Atnaujintojas, švenč. Marijos Vargd. Serų Kongregacijos Įsteigėjas.

sia visai nepalankiose aplinkybėse, sąlygose. Nežiūrint visokių sunkenybių, a. a. Ark. Matulevičius, sykį nusprendęs atlikti Dievui ir Bažnyčiai naudingą darbą, pasitikėdamas Dievo pagelba, savo kilnia dvasia, giliu protu bei tvirta valia, vykdė sau nusistatytą programą.

Arkivyskupas Matulevičius Pertvarko Bažnyčios Reikalus Lietuvoje

A. a. Ark. Jurgio žymiausias ir garbingiausias darbas lietuvių tautai ir valstybei bene bus Lietuvos bažnyčios reikalų sutvarkymas. Kaip žinome, pirmutinės Vilniaus ir Žemaičių vyskupijas, Šv. Tėvui leidžiant įkūrė Lenkijos arkivyskupai. Lietuvos, tat, tikiybiniai reikalai buvo svetimoje įtakoje nuo pradžios iki pat paskutiniųjų laikų.

Iš tokio valdymo, plaukė ir nemaža trūkumų. Pirmiausia, kiekvienam aiškiai protaujančiam žmogui matosi, kaip lietuvių tikiybiniai reikalai galėjo būti svetimo žmogaus aprūpinami. Žmogus, kad ir kiek norėtų, neįstengia kaip reikiant suprasti kito svetimo žmogaus vijudinius, dvasinius reikalus. O kas blogiausia, ne naujiena, kad paskutinių šimtmečių bėgyje, lietuvių politiniai santykiai su lenkais nebuvo per daug pastovūs ar draugiški; o ir tas, aišku, tikiybiniai pažangai galėjo nemažai pakenkti.

Prie viso to, parapijos buvo skersai ir išilgai išmėtytos, vyskupijos be ribų, taip, kad vienam vyskupui visas dvasinis gyvenimas buvo sunku aprėpti. O ir štai pasaulinis karas Lietuvoje paliko nemažą suirutę. Priešams išblaškius visą šalį, aišku, kad iš to nukentėjo ir bažnyčia. Bet ir Lietuvai nepriklausomybė atgavus ir įstojus į naują gyvenimą, bažnyčios reikalai mažai ar visai nepagerėjo. Greičiau gal pablogėjo, ypač tuomi, kad valdžioje tuo kartu ėmė išigalėti priešingų bažnyčiai jėgų, kurios net grėšė Lietuvos santykiams su Šv. Sostu. (Reikia atsiminti, kad dar nebuvo sudaryto konkordato tarp Lietuvos ir Šv. Sosto.) Lietuvoj nors ir buvo pirmiau įsteigta naujų mokyklų, nors ir gyvavo nemaža draugijų, sąjungų, bendrovių, tačiau visa tai reikalavo didelių dvasinių pajėgų visa suglausti vienumon, kad visa ir viskas kas katalikiška Lietuvoje dirbtų vieningu frontu.

Šioms ligoms slaugyti, Šv. Tėvo įgaliotas,

ateina į pagelbą Arkivyskupas Matulevičius. Sumanė jis suskirstyti visą Lietuvą į penkias vyskupijas, su lietuvių arkivyskupu-Metropolitu priešakyje. Šioms vyskupijoms (Kauno, Vilkaviškių, Telšių, Panevėžio ir Kaišiadorių) a. a. Ark. Jurgis buvo pramątes uolius, šviesius ganytojus vyskopus, po kurių globa Lietuvos tikiybinis gyvenimas pradėjo eiti jau į geresnį, naujesnį gyvenimą.

Arkivyskupas Matulevičius dar nesitenkina tik tuo. Jis aiškiai suprato, kad vieni vyskupai neįstengs Lietuvos tikiybinį gyvenimą atgaivinti. Ark. Jurgis matė, kad šiam darbui reikalinga taipgi uolių, susipratusių, pasišventusių dvasios vadų — kunigų. Todėl dažnomis rekolekcijomis, paskaitomis, raginimais, visokiais dvasiniais pratimais, a. a. Ark. Jurgis apie save suspietė darbščių darbininkų, kurie panašią dvasią skiepijo ir skleidė užsnūdusių tikinčiųjų tarpe.

Štai, dabar minint dešimtąs a. a. Ark. Matulevičiaus mirties sukaktuves, galima labai daug kuom pasidžiaugti Lietuvos katalikų gyvenimo progresu. Nors Lietuvos valdžioje dabartiniu laiku ir yra išigalėjusių bažnyčiai priešingų elementų, kurie daugelyj atvėjų varžo tikiybinį veikimą, katalikų veikimas tačiau gražiai gyvuoja ir bujoja. Veikia nemaža draugijų, sąjungų, gyvuoja vienuolijos, katalikiškos mokslo ir auklėjimo įstaigos. Galima tikėtis, kad laikui bėgant pasisėks vienu kitu būdu prašalinti ir užsilikusias kliūtis, taip, kad tikiybinis veikimas galės nevaržomai platintis.

Marijonų Vienuolija

Dar daug metų pirm negu a. a. Ark. Matulevičius ėmėsi darbo pertvarkyti pakrikusius Lietuvos tikiybinius reikalus, jis atliko ir kitą garbingą darbą, kuris šiandien nė kad tik dirbamnas, bet dar ir platesne vaga, vis didesniais pasisėkimais, būtent, Marijonų Vienuolijos atnaujinimą.

Marijonai Lietuvos tikiybiniam gyvenime nemažai padarė įtakos, ir jei jiems būtų buvę leista laisvai veikti ir dirbuotis, jau šiandien Marijonai rasit būtų kur kas skaitlingesnė, turtingesnė, veiklesnė vienuolija. Tačiau, kaip jau žinome, rusų valdžiai išigalėjus Lietuvoje, Marijonų veikimas buvo taip suvaržytas, kad jiems buvo uždrausta priimti į savo vienuoliją naujų narių. Iš tokio

dalyko pasekmės aiškios. Vienuolių skaičius kas kart mažėjo, nariai išmirė, o naujų nepriimama; prieita prie to, kad pasiliko tiksliai vienas vienuolis Marijonas, generolas, su kurio mirtimi grėsė mirtis ir visa kongregacijai.

Dievo Apvaizda tur būt nenorėjo, kad Marijonų vienuolija išnyktų. Nes, štai kai tik šiai vienuolijai grėsė mirtis ir išnykimas, a. a. Ark. Matulevičiaus asmenyje atsirado žmogus, kuris atnaujino beveik išmirusią Marijonų vienuoliją, suspietė apie save žymius asmenis, kurie jam ir pagelbėjo šį sunkųjį darbą praveisti. Tačiau ir šiame užsimojime netrūko ir kliūčių, sunkenybių. Pirmiausia, šiuo reikalu rūpintis reikėjo slapta, nes rusų valdžia buvo rimtai uždraudusi visokią vienuolinį veikimą, ir už tokio įsakymo peržengimą, grėsė skaudžios baismės. Prie to, jei ir pavyko a. a. Ark. Jurgiui apie save suspiesti talkininkų, nedaug buvo galima jų rasti, nes kunigų tada Lietuvoje visur reikėjo, o jei jų kur ir buvo, ir šie daugeliu darbų spkrauti. Šis Ark. Matulevičiaus užsimojimas susilaukė taipgi iš šalies ir nepalankios kritikos. Daugelis stebėjosi (kurie žinojo apie šį veikimą) ir tiesiog pranašavo šiam darbui greito žlugimo, nes kaip buvo galima tikėtis pasisekimo tam darbui, prieš kurį rusų valdžia tada buvo taip griežtai nusistačiusi. Nežiūrint to, a. a. Ark. Jurgis Dievo malone pasitikėdamas, savo bendradarbių padėdamas, dirbo šiuo reikalu kiek galėjo, ir kaip matome, jo pastangoms Dievas laimino ir laimina.

Štai, dešimtą a. a. Ark. Matulevičiaus mirties sukaktį minint, galime pasidžiaugti ir pasigėrėti Marijonų Vienuolijos padaryta pažanga. Tėvai Marijonai šiandien išsiskirstę po 22 namus. Dar prieš kelis metus statistikos rodė, kad Marijonai vedė 10 parapijų, aptarnavo 7 neparapijines bažnyčias ir 3 koplyčias, turėjo 5 novicijatus, vedė 5 gimnazijas, 3 pradžios mokyklas, 4 spaustuves, prižiūrėjo ir tvarkė 4 bendrabučius, 3 prieglaudas, leido 9 laikraščius. Prie to, kur tik randasi Marijonų, jie tikintiems duoda misijas, rekolekcijas, aptarnauja žmonių sielų reikalams. O štai paskutiniu laiku, Marijonų būrelis išvyko net į tolimą Harbiną (Mandžiurijoje), kur yra įsisteigę misijų sto-

tų ir ten rūpinasi daugiausia rusais, kurie įvairių gyvenimo sumetimų verčiami čia ieškoti apsaugos ir pragyvenimo. Šios stoties padėtis kol kas labai varginga yra, tačiau tikimasi, kad ji susilauks tikinčiųjų žmonių pagelbos ir galės laikui bėgant gerai susitvarkyti.

O ir atėitis Marijonų Kongregacijai išrodo šviesi, žada ji didesnių pasisekimų.

Seselės Vargdienės ir Kitos Vienuolijos

A. a. Ark. Matulevičius neužmiršo ir moterims vienuolijos. Kadangi tuo metu Lietuvoje dar nebuvo tinkamos vienuolijos, jis pats įsteigė naują ir ją pavadino "Seselėmis Vargdienėmis", nes jų tikslas kaip tik buvo daugiausia darbuotis pavargėlių tarpe ir jais rūpintis. Ir štai ši seselių kongregacija labai plačiai dirba. Lietuvoje Seselės Vargdienės turi didelę savą spaustuve, rūpinasi našlaičių ir senelių prieglaudomis, mokina mokyklose ir t. t. Tenka pastebėti, kad jos pradėjo darbuotis ir čia, Amerikoje. Štai dabar turime keleta šiuo Seselių, kurios darbuojasi Marianapolio Kolegijoje, Thompson, Conn. Reiškiamo vilties, kad laikui bėgant ir Dievui laiminant, Seselių Vargdienių darbas ir čia, Amerikoje susitvarkys, prasiplės ir ras gražios veikimui dirvos.

A. a. Ark. Jurgis dar prieš didįjį karą kūrė ir globojo įvairius slaptus vienuolynus ir draugijas. Nežinome kiek daug a. a. Ark. Jurgis slaptais veikimais nuveikė, tačiau šie nuopelnai Visagaliai Dievui aiškiai žinomi, ir rasit laikui bėgant, jie bus mums ryškiau žinomi ir mūsų įvertinami.

Amerikos Lietuviai ir a. a. Ark. Matulevičius

A. a. Ark. Matulevičius ir Amerikos lietuviams daugely atvėjų pasitarnavo. Štai dar Marijonų Vienuolijai vos atsinaujinant ir besitvarkant, 1913 m. atvyksta pats ir Amerikon atveža du savo dvasinės šeimos sūnus: a. a. kun. F. Kudirką, M.I.C. (vėliau buvęs pirmas Amerikos Marijonų provincijolas) ir kun. Kazaką, M.I.C., kad šiuodu saugotų čionyksčius lietuvius nuo ištautėjimo ir sykiu, kiek galėdami, aptarnautų lietuvių sielų reikalus. Šiuodu pionieriai ir tinkamai savo pasiuntinybę atliko: uždeda juodu čia pamatus Marijonų Kongregacijai, kuri jau šian-

dien šioje šalyje taip gražiai gyvuoja ir darbuojasi.

1926 metai a. a. Ark. Matulevičius vėl atvyksta Amerikon, dalyvauja Tarptautiniam Eucharistiniam Kongese, įvykusiame Chicagoje, ir vėliau aplanko Amerikos lietuvių kolonijas; nežiūrint to, kad visa tai reikalauja labai didelio vargo ir kantrybės. Arkivyskupas Jurgis atlankydamas parapijas taip savo pavyzdžiu taip pamokslais tvirtina tikinčiųjų tikėjimą, kur reikia aptarnauja dvasinius reikalus. Taip, kad savo maloniū būdu, kilnia dvasia ir darbštumu paliko žmonių širdyse labai gražių nepamirštamų įspūdžių.

Jei šiandien džiaugiamės gražia Marianopolio Kolegija, tai a. a. Ark. Jurgio dėka. Jis pats pirmas užsiminė apie šitokios įstaigos reikalingumą Amerikos lietuviams ir įsteigė Marian Hills Kolegiją, kuri jau šiandien yra išaugusi į puošnią Marianopolio Kolegiją. O kur pirmiau buvęs šio kilnaus darbo pradmuo, turime šiandien dvasinę Marijonų Seminariją, kurioj metams bėgant ir Dievui laiminant, a. a. Ark. Matulevičiaus mintimis, dvasia ir nurodymais yra ir bus ruošiami kunigai-vienuoliai, kurie išėję aptarnaus lietuvių dvasinius reikalus.

Arkivyskupas Matulevičius Dar Mūsų Tarpe

Nors jau dišimts metų kai a. a. Ark. Jurgis apleido šį pasaulį, tačiau jis vis dar gyvena mūsų tarpe ir mums tarnauja. Jo dvasia ir norai kaip tik aiškiausia pasireiškia Marijonų Vienuolijoje, jos konstitucijose bei regulose. Šios vienuolijos nariai visur skleidžia šio kilnaus žmogaus dvasią, norus, dirba toliau jo pradėtus darbus. Todėl per šiuos savo sūnus, Ark. Jurgis Matulevičius vis gyvena mūsų tarpe ir mums tarnauja.

Antra vertus, a. a. Ark. Jurgiui mirus, yra įvykę namaža stebuklingų atitikimų, kurie, kaip tvirtinama, įvykę per Ark. Matulevičiaus užtarymą. Šie stebuklingi atsitikimai yra mums rasit ženklas, kad Viešpats Dievas yra patenkintas a. a. Ark. Jurgio darbais, nuveikimais, ir už visus jo vargus, skausmus, darbus jam atlygina amžina laime.

Galime, tat tikėtis ir melsti, kad susilauktum a. a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus asmenyje šventojo, galingo užtarėjo danguje.

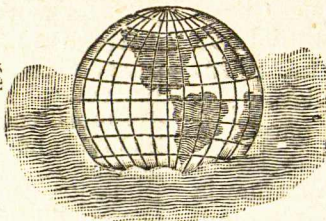
Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Vitkienė M., Chicago, Ill.	1.00
Johnsonienė Mrs., Cicero, Ill.	3.00
Jaškūnas J., Cicero, Ill.	3.00
Jurgelionis F., Worcester, Mass. ..	3.00
Karvelienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Juškauskienė O., E. Haven, Conn.	3.00
Sakavičienė O., Baltimore, Md.	3.00
Mench A. Mrs., Detroit, Mich.	3.00
Budzeika P. Mrs., Kingston, Pa.	3.00
Gumutiauskienė B., Lietuva	5.00
Skutienė A., Detroit, Mich.	3.00
Zalionienė M., New Britain, Conn. ..	3.00
Zukauskas Ant., Lietuva	3.00
Liaugaudas J., Cicero, Ill.	3.00
Kauneckienė E., Waterbury, Conn. ..	3.00
Gedvilas J., Chicago, Ill.	1.00
Jenciauskas St., Worcester, Mass.	3.00
Makarauskienė M., Kearney, N. J. ..	3.00
Andruskevičius J., Springfield, Ill. ..	3.00
.....	3.00
Kubartavičius P. J., Mahanoy City, Pa.	3.00
Lankist Frank, Sangerville, Maine ..	3.00
Vaitkevičienė O. Worcester, Mass. ..	3.00
Zakarienė E., Worcester, Mass.	3.00
Jakubauskas A., Omaha, Nebr.	3.00
Bubnienė J., Kearney, N. J.	2.00
Janauskienė A., Chicago, Ill.	1.00
Kačinskienė S., Elizabeth, N. J.	2.00
Latvėnas Ver., Athol, Mass.	3.00
Karpauskas V., Bayonne, N. J.	3.00
Janauskienė A., Chicago, Ill.	1.00
Vaičekauskas P., Chicago, Ill.	3.00
Pasuzukenis P., Waterbury, Conn.	2.00
Kardelis N., Canada	1.00
Vinskūnaitė M., Philadelphia, Pa.	3.00
Vinskūnienė M., Lietuva	3.00
Lelienė A., Lietuva	3.00
Garšvienė O., Lietuva	3.00
Misiūnaitė L., Philadelphia, Pa.	3.00
Kiertekles M., Siltzer City, Pa.	3.00
Adomaitienė P., Philadelphia, Pa. ..	3.00
Počkorienė I., Chicago, Ill.	3.00
Yukna A., Middleboro, Mass.	2.00
Šiaulinskienė U., Chicago, Ill.	3.00
Vaisietas K., Du Bois, Pa.	3.00
Adomavičienė P., Chester, Pa.	2.00
Sukauskienė O., Chicago, Ill.	3.00
Stupelis E., Chicago, Ill.	2.00
Ilkevičius Pr., Nashua, N. H.	2.00
Sudaitė V., Chicago, Ill.	3.00
Balsis A., Chicago, Ill.	3.00
Bagdonai S. ir A., Chicago, Ill.	3.00
Labutis B. Mrs., Yonkers N. Y.	3.00
Kulisauskas M. K., Worcester, Mass. ...	3.00
Vieličkiūtė Z., Buckland, Conn.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

ŠV. TĖVAS APLEIDŽIA LOVĄ

Vatikanas. — Buvo skelbta, kad Šventasis Tėvas sveiksta, ir kad skausmai kojose išnyko; tačiau neilgai taip pasiliko. Už dienos kitos vėl atsinaujino skausmai kojose, ir Šventajam Tėvui patarta ramiai ilsėtis. Štai pastaromis dienomis, nepaisant skausmų kojose ir dr. Milani meldimo, Šventasis Tėvas apleido lovą. Jo Šventenybė įkeltas specialėn kreslėn ir kreslė nuritinta į miegamojo kambario gretimą salę. Tenai Popiežius priėmė savo seserį Camilla Ratti ir Jo Eminenciją kardinolą Pacelli, valstybinį sekretorių. Prieš tai Popiežius buvo savo privatinėje koplyčioje, kur išklausė šv. Mišių.

ŠV. TERESĖS SESERS JUBILIEJUS

Lisieux (Prancūzijoje) karmeličių vienuolyne, kur gyveno ir yra palaidota šv. Teresė Kūdikėlio Jėzaus, dar tebegyvena tikroji šventosios sesuo Marija Švč. Jėzaus Širdies. Šiomis dienomis ji su dideliu džiaugsmu minėjo 50 metų auksinį jubiliejų nuo įstojimo į vienuolyną. Jubilijatė yra vyriausioji šv. Teresės sesuo ir mažąją šventąją ji pati ruošė pirmą šv. Komunijai.

VIENI KEIKIA, KITI STEBISI

Žymus Amerikos gydytojas dr. V. Heiser lankėsi Filipinų salose, kur yra ištremti raupsuotieji. Jis pamatęs su koku nepaprastu pasišventimu ir džiaugsmu raupsuotiejiems tarauja be jokio atlyginimo katalikės vienuolės, buvęs be galo nustebintas. Jis jokiū būdu netikėjęs, kad žmogus galis taip pasišventi. Grįžęs jis parašė apie tas pasišventusias vienuoles knygą, kuri šiandien Amerikoje gaudyte gaudoma. Taigi, vienuolius vienai keikia, o kiti, pamatę jų darbus, gėrisi ir stebisi.

KONFISKUOJA KATALIKŲ LAIKRAŠČIUS

Amsterdamas, Olandija. — Vokietijos nacių policija konfiskavo Muensterio (Westfalijoje) vyskupijos savaitraščio laidą, kadangi jame buvo atspausdintos iš vyskupo Kettelerio raštų ištraukos, kuriose tarp kitko pareikšta: „Niekas negali būti krikščioniu namie ir pagonu kur kitur...“

Regensburgo (Bavarijoje) vyskupijos savaitraštis taip pat konfiskuotas, nes jame buvo atspausdintas šios vyskupijos vyskupo sakytas vienas pamokslas apie krikščionybę ir pagonizmą.

Svarbu dar pažymėti ir tas, kad Šventojo Tėvo sakyta kalba per radiją Kūčioje neleistu transliuoti Vokietijoje.

KARD. DOUGHERTY IŠVYKO Į MANILĄ

Neapolis, Italija. — Jo Emin. kardinolas Dougherty, Philadelphijos arkivyskupas, Šventojo Tėvo atstovas tarptautinam Eucharistiniam kongresui Maniloje, išvyko specialiu „Eucharistiniu laivu“ su gausinga maldininkija. Jo Eminencija išlydėtas su Italijos militarine pagarba.

196,729 MOKINIAI 1935-36 METAIS LANKĖ CHICAGOS KAT. MOKYKLAS

Chicago, Ill. — Baigiantis 1936 metams, Chicagos arkivyskupijos mokyklų viršininkas kun. D. F. Cunningham ir jo pavaduotojas kun. S. C. Stoga Jo Eminencijai kardinolui Mundelein, Chicago arkivyskupui, įteikė oficialų pranešimą apie šios arkivyskupijos mokyklų stovį 1935-36 mokslo metais.

Arkivyskupijos pradžios ir vidurines mokyklas ir kolegijas 1935-36 mokslo metais lankė 196,729 mokiniai ir mokinės, arba 313 mokinių daugiau kaip 1934-35 mokslo metais. Į vidurines mokyklas įsiregistravo 353 mo-

kiniai daugiau, o į kolegijas — net 2,401 daugiau.

Pradžios mokyklose mokinių skaičius sumažėjo 2,444 mokiniais. Šis sumažėjimas tenka antrajam, trečiajam, ketvirtajam ir penktajam skyriams. Per pereitus penkerius metus ir pirmasis skyrius kas metai turėdavo nuostolių. Tačiau 1935-36 metais šiame skyriuje jau įregistruota 163 mokiniai daugiau, palyginus tai su 1934-35 metais.

1935-36 mokslo metais Chicago arkivyskupijoje buvo:

390 pradžios mokyklų ir jose 163,726 mokiniai ir mokinės. Šiose visose mokyklose mokytojų 4,169 mokytojos seserys ir vienuoliai broliai.

64 vidurinės mokyklos. Jas lankė 19,588 mokiniai ir mokinės. 1,071 mokytojų mokytojų.

8 kolegijos ir universitetai su 13,415 studentų, ir profesorių štabą sudarė 1,009 asmenys.

Be Arkivyskuijos mokyklų boardo, 28 seserys iš įvairių kongregacijų yra mokyklų prižiūrėtojomis. Šiam skaičiuje iš lietuvių Šv. Kazimiero Seserų Kongregacijos yra sesuo M. Teophila.

PASAKOJA APIE BAISENYBES ISPANIJOJE

New Orleans, La. — Į šį miestą iš Ispanijos atvyko dvi seserys vienuolės teresitės (Šv. Teresės kongregacijos). Jų viena yra motina Koncepcija, kita sesuo Anita. Vyks ta į motiniškus namus San Antonio, Tex.

Teresitės turėjo savo vienuolyną Barcelonoje. Kilus pilietiniam karui jų buvo šešios. Radikalų gaujos puolė vienuolyną ir jas išvijo gatvėn. Dvi iš jų nušovė, o keturioms pasisekė pasislėpti ir pabėgti. Viena jų pakliuvo nacionalistų valdomoj Ispanijos daly ir tenai pasijuto laisva. Kita nežinia kur pabėgo. O šios dvi grįžta į motiniškus namus.

Jos pasakoja apie baisenybes, kaip radiškai degino bažnyčias ir žudė kunigus.

MANILOJE BUS GAUSINGAS KATALIKŲ SUSIBŪRIMAS

Paryžius. — Iš Manilos, Filipinų salų, grįžo Eucharistinių kongresų rengimo pasto-

vaus komiteto atstovas kun. J. Buobec, S. J. Jis pranešė idomių dalykių apie Manilos pasirengimus kongresan.

Maniloje tarptautinis Eucharistinis kongresas prasidės ateinančio vasario mėn. 3 d. ir baigsis vasario 7 d.

Prieš vienerius metus, sako kun. Boubee, prie tarptautinio kongreso imta rengtis su vyskupijų, arba lokaliais Eucharistiniais kongresais, kuriuos lankė gausingos katalikų minios. Daugelis asmenų priėmė šv. Komuniją.

Į Tai atsižvelgus ir tarptautinis Eucharistinis kongresas turės didelį pavykimą. Suplūs gausingos meldžiomų minios, nepaisant Manilos didelio atokumo nuo Europos.

VYSKUPAS NUKELTAS KITON VYSKUPIJON

Washington. — Syracuse, N. Y. vyskupijos ganytojas Jo Ekse. vyskupas J. A. Duffy, D. D., nukeltas į Buffalo, N. Y. vyskupiją.

Vyskupas Duffy buvo paskirtas į Syracuse ir vyskupu konsekruotas 1933 metais. Jis gimęs Jersey City, N. J., 1884 metais.

AMERIKOJE

ATVYKO DAUGIAU VARGDIENIŲ SESELIŲ

Iš Lietuvos Švedijos linijos laivu šiomis dienomis atplaukė į New Yorko uostą Vargdienių Seselių 4 vienuolės. Jos darbuosis naujojoje Marijonų seminarijoje, Hinsdale, Ill.

Į AMERIKĄ ATVYKSTA MARIJONŲ GENEROLAS

Marijonų Generolas Tėvas A. Cikoto, M. I. C. sausio 10 d. išvyko iš Romos į Tarp-tatinį Eucharistinį Kongresą Filipinų salose, Ten išbus 1—8 d. Iš Filipinų salų laivu išvyksta į Harbiną (Mandžiūrijoje), ap-lankyti Marijonų misijų namų. Apžiūrėjęs misijų darbus, grįžta į Jungtines Amerikos Valstybes lankyti Marijonų vienuolynus.

PO SEKMINGOS OPERACIJOS

Waterbury, Conn. — Kun. Ed. Gradeckis, po apendicito operacijos švč. Marijos ligo-

1, -
ninėje, sekmingai sveiksta. Visi parapijiečiai linki veikaus pasveikimo. Ji dabar pavaduoja kun. dr. Jagminas, M. I. C.

NAUJAS PASKYRIMAS

Hartford, Conn. — Šiomis dienomis išgirdom ir anglų laikraščiuose skaitėm apie savo mylimą kleboną linksną naujieną. Mayoras Tamás Spellacy pakvietė kun. Ambotą į miesto Juvenile Commission jaunimo reikalams svarstyti. Kun. Ambotąs jaunimo reikalus gerai pažįsta, nes turi daug patyrimo, jaunimui labai užjaučia ir jį supranta. Tai liudija jo atsilankymai į parapijos jaunimo susirinkimus, parengimus, jo dalyvavimus jaunimo seimuose.

IŠVYKO Į TARPT. EUCH. KONGRESĄ

Philadelphia, Pa. — Šiomis dienomis išvyko į Tarptautinį Eucharistinį Kongresą, kuris įvyks Maniloje vasario 3 d. ir baugsis 7 d., šv. Kazimiero lietuvių parapijos kleb. kun. I. Valančiūnas. Kun. Valančiūną pavaduoja Tėvas A. Bublys, M. I. C.

Kartu su kun. Valančiūnu išvyko ir kun. J. Čepukaitis, šv. Andriejaus lietuvių parapijos klebonas.

20 METŲ KUNIGYSTĖS SUKAKTIS

Mt. Carmel, Pa. — Trijų Karalių šventėje mūsų klebonui suėjo 20 metų kunigystės. Rytą atlaikyta iškilmingos šv. Mišios, skaitlingai dalyvaujant dvasiškiems. Sukakties minėjimas buvo privataus pobūdžio. Tačiau susilaukta daug sveikinimų bei linkėjimų.

NAUJI BAŽNYTINIAI RŪBAI

Maspeth, N. Y. — Sekmadienį, sausio 10 d. per pirmas šv. Mišias kleb. kun. J. Balkūnas pranešė parapijonams, kad jau gauti nauji bažnytiniai rūbai: arnotas, dalmatikos, kapa ir velionas, kurie buvo išstatyti svetainėje, kad visi galėtų pamatyti. Rūbai kainavo \$2,200. Klebonas pažymėjo, kad tokių gražių rūbų niekad nematęs ir nei viena parapija, ne tik lietuvių, bet ir svetimtaučių, neturi.

Po pietų Rožančiaus draugija laikė susirinkimą, kuriame klebonui pakalbėjus apie naujų rūbų reikalingumą, draugija nutarė paaukoti \$600 ir tuojau įteikė \$200, gi \$400 žadėjo vėliau atiduoti.

LIETUVOJE

SUŠELPĖ DAUG VARGŠŲ

Marijampolė. — Žiemos pagalbos komitetas Marijampolėje aukų rinkimo ir padalinimo darbą atliko gana sklandžiai ir sekmingai. Surinktos aukos buvo išdalintos miesto beturčiams prieš pat Kalėdų šventes. Pinigais ir įvairiais daiktais sušelpė 300 beturčių šeimų. Daugeliui vargingų šeimų buvo duodama po 4-7 lt. Žiemos pagalbos komiteto akcija varoma toliau.

PASKYRĖ PENSIJAS

Valstybės prezidentas A. Smetona paskyrė iki gyvos galvos pensijas rašytojui Liudui Girai, Amerikos lietuvių veikėjui kun. A. Milukui ir A. Pyragaitėi.

TURĖS GERĄ VARPĄ

Lukšiai. — Lukšių bažnyčia dar vis neturi varpo. Pirmas juo susirūpino klebonas kun. L. Povilonis ir pradėjo rinkti aukas. Parapijiečiai gausiai aukoja. Kai kurie aukojo net po 100, 50 ir 20 lt. Jau surinkta 1,500 lt. Parapijiečiai džiaugiasi turėsią gerą varpą.

SUPRATO SPAUDOS REIKŠMĘ

Bagaslaviškis. — Šioj parapijoj visu smarkumu platinama kat. spauda. Platina varg. J. Dovydaitis. Parapijiečiai kat. laikraščius noriai prenumeruojasi. Bepalvių (nekatolikiškų) laikraščių platintojams nesiseka.

NAUJA SĄJUNGA

Jo Eksc. J. Staugaičio, Telšių vyskupo, rūpesniu ir Lietuvoje steigiamas katalikų filmų vartotojų sąjunga.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c krašos ženklelį atsakymui.